

عمل مبشر را بجا آور (دوم تیموتائوس ۴:۵)

خدا کار نجات را خودش به تنهایی انجام داد ولی پذیرش کار نجات و گسترش پیغام نجات را به ما سپرد!

معمولا اولین و آخرین حرفهای اشخاص برجسته مهم هستند و مسیح در شروع رسالتش گفت: "به دنبال من آید تا شما را صیاد مردم گردانم" (مرقس ۱:۱۷) و در آخر خدمتش نیز گفت: "بروید و همه امت ها را شاگرد سازید." (متی ۲۸:۱۹) و همچنین "چون روح القدس بر شما آید قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود" (اعمال ۱:۸) پس بشارت امر فوق العده مهمی است.

یکبار شبانی می گفت که ۹۵٪ افراد کلیسا در طول زندگیشان باعث نجات کسی نمی شوند (!) و این خیلی تاسف انگیز است.

بشارت یعنی بزرگترین و مهمترین کار خدا در زندگی خود و اتفاق افتاده در جهان را به دیگران بگوییم تا باعث بزرگترین و مهمترین اتفاق در زندگی مردم گردد.

اراده خداست که ما مسیحی پرثمری در هر زمینه ای و در امر بشارت باشیم.

بشارت وظیفه هر مسیحی در مقابل محبت و نجات عظیم خدا است. اگر قلب ما با محبت، حقیقت و بخشش خدا لمس شده، نمی توانیم این شادی را مخفی سازیم.

ما اجازه نداریم با سکوتمان باعث عدم نجات دیگران گردیم! (حزقیال ۳:۱۸) اگر دیگران سکوت می کردند ما هم امروز مسیحی نبودیم و نجات نمی یافتیم! (رومیان ۱۰:۱۴)

در بشارت باید دو هدف داشت ۱- نجات طرف مقابل ۲- رشد او.

خیلیها نجات می یابند یا به کلیسا می آیند ولی بعد از مدتی دوباره به دنیا بر می گردند زیرا مراقبت لازم از آنها صورت نمی گیرد. مسیح گفت: "شما را مقرر کردم که بروید و میوه آورید و میوه شما در شما بماند" ما گاهی ثمر می آوریم ولی ثمرات خود را بزودی از دست می دهیم.

بشارت همچنین کاری است که پاداش دارد، با نجات هر نفر در آسمان شادی عظیمی اتفاق می افتد. یعقوب رسول می گوید اگر باعث نجات کسی شویم گناهان بسیار او آمرزیده شده است (۵:۱۹،۲۰) و در کتاب دانیال می گوید: "کسانی که بسیاری را به راه راست هدایت کرده اند، چون ستارگان تا ابد درخشان خواهند بود" (۱۲:۳)

بشارت باعث می شود خود ما نیز رشد کنیم و زندگی شادی داشته باشیم، بشارت باعث گسترش کلیسا و گسترش ملکوت خدا می گردد.

اهمیت بشارت:

۱- شهادت دادن مهم است و امری اجباری چونکه فرمان مسیح است.

شهادت دادن یک توصیه یا یک کار اختیاری نیست بلکه فرمان مسیح است: "بروید" (متی ۱۹:۲۸) - مسیح در اول خدمتش گفت: "بیایید نزد من"، بعد گفت: "بمانید در اورشلیم" و در آخر گفت: "بروید به همه جهان". همه ما باید نزد مسیح بیاییم، نزد او بمانیم و بعد برویم به دنیا پیغام خوش انجیل را برسانیم.

۲- بشارت مهم است چون پیغام انجیل تنها پیغام امید بخش برای دنیا است.

امروز چقدر مردم در گناه هستند و چون خدای محبت و بخشنده را نمی شناسند در گناه خود می مانند، امروزه چقدر بیمار و افراد ناامید و افسرده وجود دارد، چقدر افراد تنها که محتاج دوست و یاور و محافظ و برکت دهنده در زندگیشان هستند. بشارت پیغام انجیل "امید واقعی، شادی واقعی، آرامش واقعی، بخشایش واقعی و تسلی واقعی" به ارمغان می آورد. به قول آگوستین "ای خدا تو ما را برای خود خلق کرده ای و تا در تو قرار نگیریم آرام نمی گیریم." تنها ایمان به خدا می توان باعث شود که خلاء درونی ما پر گردد.

۳- شهادت دادن مهم است چون جان انسانها بینهایت مهم است.

جان انسانها ارزش دارد چون به شباهت خدا آفریده شده است (پیدایش ۱:۲۷). جان انسان آنقدر پر ارزش است که خون عیسی مسیح خداوند برای آنها ریخته شده است.

جهنم واقعیتی تلخ است جایکه در آن گریه، فشار دندان، آتش و تاریکی حکمفرماست.

خدا نیکوست ولی عادل است و گناهکارانی را که جان انسانها را گرفته اند و یا با زناکاری خانواده ها را از هم پاشیده اند و افرادی که با استمرار در گناهشان توبه نکردند و حقایق انجیل را به مسخره گرفته اند را بدون شک به جهنمی که خود برگزیده اند می فرستد.

آیا درست است چنین افرادی به بهشت بیایند؟!

آنها اگر به بهشت نیز بیایند، بهشت را نیز جهنم خواهند ساخت!

شهادت کاری است که ما مردم را از جهنم به بهشت دعوت می کنیم. شهادت دعوت به عروسی بره است. شهادت دعوت به زندگی مقدس و ایمان به خداست.

۴- بشارت دادن و شهادت مهم است چون آمدن خداوند نزدیک است.

مارانتا (اول قرنیتان ۱۶:۲۲). زمانی می رسد که دیگر زمان و فرصت هیچ کار و تصمیمی نیست. مطمئناً وقتی مسیح بیاید خلیها پشیمان خواهند بود از اینکه کارهای را انجام ندادند و به افرادی بشارت ندادند. بنابراین تا زمان هست باید بشارت داد، وقت هدیه ای است از طرف خداوند و ما باید به بهترین نحو از آن استفاده کنیم. در عهد جدید ۳۱۸ بار در مورد بازگشت ثانویه مسیح صحبت شده است^۱. او یقیناً خواهد آمد پس بشارت دهیم.

^۱ از هر ۲۵ آیه در عهد جدید یک آیه در مورد بازگشت ثانویه مسیح می باشد.

چه بشارت دهیم؟

مسلمانان ما خبر خوش انجیل را بشارت می دهیم. خبری که ما بر اثر گناه محکوم به جهنم، داوری و مجازات ابدی خدا بودیم ولی به فیض، لطف و رحمت و محبت خدای پدر و کار نجات بخش عیسی مسیح خداوندمان بر صلیب و خون ریخته شده او بوسیله توبه و ایمان و اقرار آن و زندگی بر اساس انجیل نجات می یابیم.

پیغام ما این است که ای مردم فرمان زندگیتان را به دست عیسی بسپارید. ای مردم کلام حقیقت خدا را بشنوید، بخوانید و زندگی کنید.

ما در بشارت لازم نیست روی مسائلی که نمی دانیم یا مسائل پیچیده و یا مسائلی که کلیساهای مختلف نظرات متفاوتی دارند صحبت کنیم.

بشارت دعوت به کلیسای خاص و شبانان خاص نیست بلکه دعوت به عیسی مسیح است. در بشارت نباید کلیساهای دیگر را خراب کرد. البته ما باید اصالت خود را نگه داریم و به ریشه های کتاب مقدسی و کلیسایی خود وفادار بمانیم.

پیغام ما خوش، آزادبخش، نجات بخش، حیات بخش، شفا بخش و ... است پس بدون خجالت و ترس با اطمینان آنچه را چشیده ایم به دیگران هم بگوییم.

لازم نیست به مردم اصرار بیش از حد و التماس در قبول انجیل بکنیم، چون در این صورت توبه آنها جدی نخواهد بود. البته لازم است هر کاری می توانیم بکنیم ولی دعا کنیم که خدا به ما حکمت بدهد که درست بشارت دهیم.

کی بشارت دهیم؟

باید فرصتها را غنیمت بشماریم. اگر با خدا زندگی کنیم و آماده باشیم و هر روز در دعا از خدا بخواهیم، هر روز زمانی برای بشارت پیش می آید و اگر حکیم باشیم می توانیم هر صحبتی را به امور روحانی موثر و نتیجه بخش هدایت کنیم.

۱- بعد از جلسات کلیسایی، دعا یا بشارتی و یا مطالعه کلام خدا (جاییکه حضور خدا بوده است) چون قلبها آماده است فرصتی مناسب برای بشارت و تصمیم گیری برای طرف مقابل است.

۲- در مراسم سوگواری و یا بعد از واقعه اسفناک (مرگ نزدیکان)، در چنین زمانی قلبها نرم است و ظاهر فریبنده دنیا از بین رفته است. مردم وقتی به مرگ می اندیشند به عاقبت خود می اندیشند و ما وظیفه مهم ولی سخت در این زمان بر عهده داریم.

۳- در جشنها، تولدها، سال نو و یا ایام و اعیاد خاص (مثل ایام روزه یا عید میلاد و عید قیام) مردم معمولاً تصمیماتی برای زندگیشان می گیرند.

۴- در مریضی و یا مشکل و یا احتمال مرگ خود شخص، مثلاً دزد مصلوب کنار مسیح در آن شرایط سخت به فکر توبه افتاد. گاهی خداوند افرادی را خم می کند و می شکند تا بتواند آنها را نجات دهد و ما به عنوان خادمین خدا باید از این فرصتها استفاده کنیم.

۵- وقتی شخص تصمیم مهمی مثل ازدواج ، کار ، رفتن به کشور دیگر ، ورود به دانشگاه و یا بچه دار شدن و ... می گیرد ، فرصتی مناسب است.

۶- وقتی شخص با شکستی جسمانی ، مالی ، عاطفی برخورد کرده و نیاز به تسلی دارد . در این زمان غرور او از بین رفته است و می داند که به دیگران نیاز دارد.

۷- در اسارت گناه و اعتیاد ، در چنین شرایطی فرد دنبال کسی است که او را کمک کند ولی کسی را نمی یابد. اگر ما بتوانیم او را مطمئن سازیم که خدا می تواند او را عوض کند ، او به پیام ما ایمان خواهد آورد.

۸- در اوج سعادت ، افراد بسیاری در اوج سعادت و ثروتمندی و مشهور بودن احساس پوچی می کنند و نباید از بشارت دادن به افراد موفق از نظر دنیا خودداری کنیم . آنها نیز به مسیح محتاجند.
البته ما با هدایت روح القدس در هر زمانی می توانیم و باید به همه بشارت دهیم.

کجا بشارت دهیم؟

۱- در خانه (اعمال ۸:۱) ما باید نزدیکترین افرادمان را در بزرگترین چیزهایمان سهیم سازیم.

کسی می گفت : "من نمی توانم وسایلم ، کارم ، خانه ام ، ماشینم را با خودم به آسمان ببرم ولی حداقل خانواده ام را ببرم!"
کلام خدا می گوید اگر کسی برای خانواده خود تدبیر نمی کند بدتر از بی ایمان است (اول تیموتائوس ۵:۸) پس ارتباط با خانواده و بشارت در آنجا خیلی مهم است . متأسفانه خیلی از خانواده های ایمانداران نجات نمی یابند چون کلام و زندگی ایماندار باهم هماهنگ نیست !

ما نه فقط با زبان بلکه با زندگیمان و با تقدس ، محبت ، فروتنی ، اطاعت ، ایمان و نتیجه بخشی دعایمان می توانیم بشارت دهیم . سی اس لوئیس^۲ مدافع ایمان مسیحی در عصر عقل گرایی قرن ۲۰ می گوید : "بگذارید اعمالمان چنان فریاد بزنند که صدایمان شنیده نشود."

۲- خیلیها به کلیسا نمی آیند بنابراین در هر جایی مثل خیابان ، پارک ، رستوران ، داخل هواپیما و ... می توانیم بشارت دهیم و برای اینکار باید همیشه آماده باشیم و همیشه با خودمان اوراق بشارتی ، انجیل و یا فیلم مسیح و ... را به همراه داشته باشیم. (ما باید با زندگیمان بشارت دهیم نه اینکه فقط تراکت پخش کنیم!)

---

^۲ C. S. Lewis (۱۸۹۸-۱۹۶۳) مهم ترین آثار او عبارتند از: تمثیل عشق (۱۹۳۶) - مطالعاتی در باب کلام (۱۹۶۰) - تجربه ای در باب نقد (۱۹۶۱) - تصویر رها شده (۱۹۶۴) - بازگشت زائر (۱۹۳۳) - از سیاره خاموش (۱۹۳۸) - پرلاندرا (۱۹۴۳) - همچون سفر به زهره (۱۹۳۵) - آن قدرت زشت (۱۹۴۵) - مسئله درد (۱۹۴۰) - معجزات (۱۹۴۷) - مسیحیت محض (۱۹۵۲) - چهار عشق (۱۹۶۰) - فراسوی فردیت (۱۹۴۴) - شگفت زده از شادی (۱۹۵۵) - هفت گانه نارنیا شامل هفت کتاب مستقل است: شیر ، کمد و جادوگر (۱۹۵۰) - شاهزاده کاسپین (۱۹۵۱) - سفر کشتی سپیده پیمان (۱۹۵۲) - صندلی نقره ای (۱۹۵۳) - اسب و آدمش (۱۹۵۴) - خواهرزاده جادوگر (۱۹۵۵) - آخرین نبرد (۱۹۵۶)

۳- کلیسا جای مناسبی برای بشارت است. خیلیها به کلیسا می آیند ولی متاسفانه همه آنها نجات ندارند و خدا را نمی شناسند. در کلیسا می توانیم به کسانی که تنها هستند و خادمین فرصت کمک به آنها را ندارند کمک کنیم. یکی از پدران کلیسا گفته است: "همه افرادی که به آسمان می روند به کلیسا می روند ولی همه افرادی که به کلیسا می روند به ملکوت خدا نمی روند."

۴- در محل تحصیل و کار ، عیسی پطرس را در محل کارش نزد خود خواند ، در مدرسه و دانشگاه هر موقع صحبت از دین می شود و یا مثلا در محافل مذهبی فرصتها و محللهای مناسبی برای بشارت هستند. با افرادی که می خواهیم صحبت کنیم بهتر است تنها ، بیکار ، سر حال ، حاضر به صحبت و جدی باشند تا صحبت ما نتیجه بخش باشد. البته گاهی روح القدس شاید ما را به طرق دیگری هدایت کند و ما باید مطیع هدایت او باشیم.

۵- در اماکن عمومی ، در بیمارستانها ، زندانها ، قطار ، مغازه و فروشگاه و هر جایی.

۶- به هر وسیله ای مثل نامه ، کتاب ، **email** ، **sms** ، **CD** و **DVD** ، کتاب ، عکس ، هدیه ، موزیک ، اینترنت ، ماهواره ، مطالب علمی ، شهادتها ، کمک مالی ، مشورت دادن و ... می توان در بشارت استفاده کرد.

۷- گاهی از ما سؤال می شود: "چرا خوشحال هستید و یا آرامش دارید؟" و یا "چگونه شما فحش نمی دهید؟" و ... و چنین سئوالاتی راه را برای بشارت ما باز می کند. ما اگر جواب سئوالات مردم را صادقانه و حکیمانه بدهیم باعث نجات خیلیها می گردیم.

خصوصیات مبشر^۳:

مبشر باید قبل از هر چیز خود نجات داشته باشد و از نجاتش مطمئن باشد (اول یوحنا ۱۳:۵) ، مبشر باید دارای تجربه شخصی و زنده با خداوند باشد و از حقایقی که می گوید مطمئن باشد، مبشر باید محبت خدا را چشیده باشد (مزمور ۸:۳۴) تا بتواند پیغام این محبت را با محبت به مردم برساند.

مبشر باید بداند که عیسی قادر است بدترین گناهکاران را هم نجات بخشد و عمیق ترین زخمها و غمها را شفا و تسلی دهد. او باید خدای خود را خوب بشناسد و در ارتباط روزانه با او باشد . مبشر باید به بشارت و شهادت دادن علاقمند باشد و جان انسانها برای او ارزشمند باشد.

او باید مرد و زن دعا باشد . او باید تعلیم یافته و برای هر سؤال و موقعیتی آماده باشد و از خداوند هرروزه حکمت الهی را بطلبد. او باید به کتاب مقدس مسلط باشد و بشارت را با اشتیاق انجام دهد نه با زور و رقابت .

او باید زندگی مقدسی داشته باشد تا باعث لغزش مردم نگردد. او باید همیشه پر از روح القدس و ثمرات آن باشد . او باید تعلیم پذیر ، فروتن و مطیع کلام خدا و کلیسا و شبانانش باشد و نباید خودسر باشد . او نباید مغرور و خودرای باشد و نباید از

^۳ بعضی ها فکر می کنند چون شخصیتی درونگرا دارند نمی توانند مبشران خوبی باشند (این دروغ شیطان است!) ، ما باید بدانیم که هر نوع شخصیتی هم داشته باشیم حداقل می توانیم به کسانی که شخصیتهای مثل ما دارند خدمت کنیم و بشارت دهیم .

بالا به مردم نگاه کند. او نباید مردم را مسخره و طرد کند. او باید از خداوند هدایت شود و هر روزه از خداوند قوت و کلامی مناسب اوضاعی که برخورد می کند بیابد. او باید با خدا راه رود و در خداوند بماند. ظاهر مبشر هم باید مناسب و با وقار باشد.

آمادگی برای بشارت:

ما برای اینکه افرادی موفق در زمینه بشارت باشیم ، می توانیم از افراد موفق در این زمینه الگوبرداری کنیم. شناخت بهتر خدا و محبت او ما را اتوماتیک وار مبشرانی پر ثمر می سازد . ما باید خود را به "زندگی خدا محور و سپس خدمت محور و بشارت محور" عادت دهیم. وقتی ما به دنیا با چشمان مسیح بنگریم دیگر مردمان را مثل درخت نمی بینیم (مرقس ۲۴:۸) و از کنار آنها و نیازهایشان بی تفاوت نمی گذریم.

ماندن در حضور خدا ، دعا ، کلام و پری روح القدس ما را به شباهت مسیح در می آورد. مثل مسیح بودن یعنی داشتن محبت عیسی ، داشتن تقدس عیسی ، داشتن آرامش و شادی عیسی ، داشتن طرز فکر عیسی و ... .

شناخت مردم و فرهنگها و کشورها و دینها و رسوم آنها نیز در مبشر خوبی بودن تاثیر مهمی دارد. مبشر باید مرد کلام باشد و پری کلام خدا داشته باشد . کلام خدا است که مردم را متقاعد می سازد (اعمال رسولان ۳۷:۲) ، کلام خدا است که زندگی جدید می بخشد (اول پطرس ۲:۲) ، کلام خداست که ایمان بوجود می آورد (رومیان ۱۰:۱۷) ، کلام خداست که پاک می کند (یوحنا ۱۵:۳) . کلام خدا باعث رشد خادم می گردد.

مبشر باید برنامه مطالعه کلام خدا و رازگهان منظمی داشته باشد تا بتواند با اطمینان و با قوت و بطور درست موعظه کند. مبشر باید تفسیری درست از کلام خدا داشته باشد و صبح و روز خود را با خداوند شروع کند . مبشر باید آیات مربوط به گناه ، توبه ، نجات و بخشش خدا و خداوندی عیسی و .... را از حفظ بداند. مبشر باید مردم را دوست داشته باشد و به آنها احترام بگذرد . مبشر باید همچنین توانایی کار با کلیساها و خادمین مختلف را داشته باشد. مبشر باید گاهی روزه بگیرد تا برای موقعیتهای خاص مسح الهی را داشته باشد.

بشارت مهمترین کاری است که خدا برای ما کرده و ما برای دیگران می کنیم . بشارت را باید در هر جا و هر زمان به بهترین نحو ممکن و با هر وسیله ای ، هم با زبان و هم با اعمال انجام داد. بشارت زمانی موثرتر خواهد بود که ما با خدا زندگی کنیم و با او در مشارکت هر روزه باشیم. بشارت باعث تغییر زندگیها و گسترش ملکوت خدا می گردد. بشارت تنها امید برای مردم اسیر در گناه و محتاج نجات دهنده می باشد.

بشارت وظیفه ای است که خداوند بر عهده ما گذاشته است. ما هر روز صبح دعا کنیم: "خداوندا مرا امروز بکار ببر" و با ایمان بپذیریم. بیایید بپذیریم که خدا می خواهد از ما برای پیشبرد ملکوت خود استفاده کند و در این کار با او بوسیله بشارت و دعا و زندگی پیروزمند مسیحی همکاری کنیم. خدا اراده اش را آشکارا در مورد بشارت بیان کرده است: "شاهدان من خواهید بود". بشارت کاری است که هر نوع خدمتی که نیز در کلیسا داریم ، نمی توانیم از آن شانه خالی کنیم. حال در حضور خدا تصمیم بگیریم که مسیحیانی بی ثمر نباشیم ، بلکه برای خدا ایمان ، مسیحی پر ثمر و بشارت دهنده ای باشیم. بیایید تصمیم بگیریم که حداقل ماهانه یا سالانه یکنفر را بنزد مسیح بیاورم^۴ و نسبت به نیازهای دیگران حساس باشم.

^۴ اگر تنها یک میلیون مسیحی سالانه تنها یکنفر را نزد مسیح بیاورند و آنها هم سالانه یکنفر را نزد مسیح بیاورند و این روند ادامه یابد ، تنها در ۱۳ سال همه جهان مسیحی می شوند.